

**R. P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, Tractatvs
Tres spirituales**

Arias, Francisco

Coloniæ Agrippinæ, 1603

Cap. 5. Quam Salutare & necessarium sit in virtute proficere ad cauendum
periculum tepiditatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59574](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-59574)

38 TRACTATUS DE

de libus suis seruis dona conseruit, man-
datque ut ijs recte vitantur ad salutem
suam & proximorum. Deinde idem
nobilis illi, qui negotiando una mina
decē minas acquisierat, iustū dāit omni-
nes minas eius, qui nihil negotiando
aquisierat. Sic Deus sua dona & bene-
ficia, nouis cumulat in ijs, qui benēvo-
teribus fuerint usi, & progesū aliquē
corū auxilio fecerunt. Vnde & conclu-
dit totam parabolam haec adimitanda
sententia: Dico vobis, quia eum bne-
benti dabitur & abundabit: ab eo au-
tem, qui non habet, & quod habet
ausferetur ab eo, quasi dicere: Quis
cunque donis & beneficijs diuinis
recte fuerit usus, eum Deus plati-
bus maioribusque afficiet beneficijs
qui secus eum ijs que habet, spoli-
bit.

C A P V T . V

Quam salutare & necessarium suum
suum studio proficeret, ad evanđia
periculū & incommodum
repudiat.

VVLGA

PROFECTV SPIRITVALI. 39

VULGATA Sanctorum sententia
est, non progredientes in pietatis cursu, retrogredi, & quæstus
in vita spirituali facti iacturam facere.
Existimant enim irum ex incuria & ne-
gligentia proficiendi mox sequi mul-
torum honorum operum, quæ facere
tenemur, negligimus; & contraria in mul-
ta peccata, qua cauere tenemur præci-
pitum lapsum, ac consequenter pristi-
num ardorem in vita pie sancteque trā-
sigenda paulatim excidere, & gradum
fieri ad ea peccata, quibus gratia &
amicitia diuina proflus ab animo no-
stro depellatur. Confirmat hanc sen-
tentiam B. GREGORIUS his verbis. Greg. Pasto-
rum. nrodi sunt qui inchoata bona mi-
nime consummat, ut cuncta circuū pedio-
ne considerent, quia dum proposita non
perficiunt, etiam quæ fuerant cœta com-
pellunt. Si enim quod videsur gerendū,
sollicita intentione non erescit, etiā quod
fuerat bene gestum decrescit. In hoc quip
per mundo humana anima quasi more
nunquam contumeliam suam in deces-
deret, unde in loco nequamq[ue] stare permit-
titur, qui ad imum relabitur, nisi ad sum-
ma coegerit. Si ergo inchoata bona fortis
C 2 operari.

46 TRACTATUS DE
operantibus manus ad perfectionem non
subtenat, ipsa operandi remissio contra
hoc quod operatum est pugnat. Hec
Gregorius. Ex quibus verbis facile in-
telligitur, quanti referat, scruum de da-
re operam quotidiano in virtute pro-
fectui.

VERVM quam necessarium sit eidem
magnō studio contendere ad ma-
trem perfectionem, quantoque pericu-
lo retrogrediendi se exponat qui id ne-
gligit, praeclarè exprimit S. BERNAR-

Bern. ep. 91. Dvs. Non habemus, inquit, hic manent
ad Abbas ciuitatem aut ascendas necesse est, aut
descendas si attentas stare, rias herosse
est. Minime pro certo est bonus, qui mel-
ior esse non vult. Et ubi incipit nocte fieri
melior, ibi etiam desinat esse bonus. Et in
alio loco ait. Sic mihi, inquis, vinere vo-
lo, & manere in quo perueniunt: nec peior
fieri patior, nec melior tu: in. Hoc ergo
vis, quod esse non potest. Quod si Chri-
stio currente gradum sistis, non Christo
appropias, sed te magis elengas; timen-
dum quod tibi est, quod ait David. Eta
qui elongans se à te Domine persubit. Sic
Bernardus. Esto, non semper, aurgia-
ria diuina, aut pristina bonitate deli-
tuatur.

Idem. ep.
253. ad Gs-
tinum.

Psal 72.

PROFECTV SPIRITUALI. 24
tuatur, qui proficere desinit, tamen vi-
am quasi parat ad lapsum. & quia laps-
us proximus est, id circò S. Bernardus
dixit eum desinere esse bonum. Etsi c-
eñim negligentia proficiendi sub initio
bon exæquet lethalem noxā, quæ pe-
nitus gratiam tollat, tamen partem ali-
quam de bonitate admittit, & separuus
quidam lapsus est.

N.E.Q. acta scriptura, conticuit, in
quantu in periculum & lapsus, & iactu
et omnis lucis spiritualis fese isti per in-
curiam suā coniçiant. Nam quodam
in loco Qui modis, inquit, est et dissolu.
tus, in aere suo frater est suus opera dissi-
partis Senilis est. Qui in bono inchoa-
to non proficit, sua que opera bona nō
facit studiosè & perfectè, similis est illi,
qui omnia ab iicit quæcunque lu-
catus est. Et alibi eadem scriptura ita io-
natur. Pigredo immittit soporem, & a-
nimam dissipata esurier, quasi dicat, ut be-
ne declarat S. Gregorius Sic ut pigredo
facit ut homo sine necessitate obdor-
miscat, & ignauia in operando facit ut
homo pauperit famem, aliarumque
serum inopiam. Sic torpor in vita spir-
ituali in anima exigit soporem queni-

C. dam-

Preu. 12.
Greg. 3. p.
pastor. ad
mon. 6.

42 TRACTATUS DE

dam spiritualem, quo homo quasi omni
bonorum operum, consolationeque
spiritualium ac celestium tenui desti-
tuitur, & solas lectatur voluptates ter-
renas. Vnde fit, ut ei neque meditari, ne
que loqui de Deo libera, non solitudi-
nem, non orationem, non sacramen-
tum lectio nem, nullamque capiat ex vi-
tatum exercitatione delectationem,
sed contra totum se dedat cupiditatibus
retum caducarum, osculos, & au-
res palcat vanis & curiosis colloquii
que hominem penitus ab amicitia &
gratia diuina diuellunt.

ATQ hæc est pena formidabilis,
quam CHRISTUS cuidam tepido
communitatus est in hoc lyceo.
Vnam frigidus osses, arctibus, sed
quia tepidus es, inscripto numeri.
Calidum vocat, recte B. Gregorio,
qui sedulus & acidens est in vita pio &
sancta frigidi vero qui odious qui
dem est peccato mortali, sed mag-
pidum autem euadenai illud. Ce-
pit seruire Deo quidem, sed languor
dus in falsocepto ieiunis pietatis. Quia
pro

pp. 3-

PROFECTV SPIRITUALI. 43

progeditur, nec operam dar, ut faciat
in virtute progressum. Quia expositio-
ne significat, etiam si maior culpa sit
frigidus, quam tepidus, eius grauitate
spectata, tamen iepido maius quo-
dammodo impendere periculum, si
eorum rationem habeamus, quae
solent eiusmodi hominibus tandem
euenire. Nam frigidus in peccato
mortali existens spem de se praebet,
si conuersus fuerit, magaz in
divino servitio diligentia & seruo-
ris. Vnde invenimus multos mag-
nos peccatores in magnos sanctos
iam olim commutatos. Ceterum
de tepido metus est verus & proba-
bilis, eum cum omniorum exordium
in, qua semel am illa tam cedum
futurum, & obstinatum in malo, ut
difficillime in viam reuocari possit.
non quod ex parte Dei potestas aut
voluntas cum sanandi deit, sed quia
ex parte suarum loge absit a desiderio
postulare a D o auxiliu atque etiam a im-
becillis vir postulare non velit, aut valeat.
Quare non iocundatur loco citato Do-
minus de quocunque peccatore frigi-
do, sed de ijs, qui peccatorum suorum

C 4

grauis

44 TRACTATUS DE

grauitate perculsi magna humilitate,
& dolore animi conantur emergere e
malorum profundo, ut verbis illis haec
sit subiecta tententia. Utinam seruens
& sedulus essem in meo seruitio; aut
quia non es, Utinam vel tantam pro
fectus vel salutis spem praeberes, quan
tam praebent multi peccatores, quam
tamen non praebes; inquit quia tepidus
es & negligens, magno in periculo ver
saris, ne & mea gratia in hac vita, & eter
na gloria in altera excidas. Hæc damna
sunt propria eorum, qui in vita pœ
sancti, q[uod] inchoata progressum facie
negligunt, hæc pœna ingratia animi:
nam quemadmodum gravitatis est,
beneficijs acceptis bene vivi, & fructu
aliquem ex illis decerpere. (curus fil
ius hæc merces est, vt Deus ob gra
uissimini significationem nouis donis &
muneribus p[ro]p[ter]e immensa sua liberali
tate priora sua beneficia cuiusule, vi
supradictum est) sic summae ingra
vidinis est, abuti beneficijs diuinis, illi
lum que ex iustitia carpe. Vide
sequitur, vt talibus Dei subiectis
grauitatem paucarim omnem beneficio
tentiam, omniaque spiritualia auxilia
sub

PROFECTV SPIRITUALI. 45

subirahat, ac denique omnibus gratiis
ornamentis spoliet, detrudat pro ingrati-
tiani misericordia ad eas penas, quas pio-
meruit seruus inutilis: qui cum talento
accepto negotiari noluit, cui Dominus
nus iustius talentum, eternisq[ue] tene-
bris eum in prædam abiecit.

CAPUT VI.

CVRAM IN VIRTUTE PROFICI-
ENDI conuenire non solum incipien-
tibus, sed etiam proficiens
et perfectis.

Posset forte aliquis in eam incli-
nare sententiam, ut arbitretur pro-
ficiendi studium ijs tantum neces-
sarium incumbere, qui initium fecerunt
Deo seruendi: ed non est ita, cum ad
omnes processus fideles id pertineat. i-
mò quo quis maiori studio profectus
faciendi ardet, hoc perfectionem in
omni virtute maiore se asecutum
demonstrat, hi siquidem sunt qui sum-
ma quadam fame & siti proficiendi
laborant, qui omnia media & remedia
indagant nō solum legibus præcepta,
vt defugiendo quouis genere pecca-
torum, de cœteruacione Decalogi dili-

C 5

gēti